

Luiza Borac, un discipol lisztian

(Grigore Constantinescu – 24 iunie 2014)

Invitată în stagiunea Filarmonicii „George Enescu”, pianista Luiza Borac a revenit pe locurile studentiei, purtând în amintire anii primei tinereți, când cucerea melomanii, tot la Ateneul Român, prezentând în recitalul său **Studiile transcendentale** de Liszt.

Indiferent de trecerea anilor, faima de interpretă lisztiană a rămas stabilă, la temelia carierei sale, artista uimind în continuare publicul prin virtuozitatea abordării partiturilor marelui maestru romantic. La această recentă apariție (mijlocul lunii iunie 2014) pe scena Ateneului Român, imaginea de demult s-a revigorat prin susținerea solistică – în compania Orchestrei simfonice a Filarmonicii dirijate de Kah Chun Wonh – a **Concertului nr.1** de Franz Liszt. Desigur, experiența își spune cuvântul, parcurgerea partiturii este trăită intens, claviatura se supune unei energii bine conduse. Fluidul romantic aparține unei muzicalități evolute, Luiza Borac având acum un repertoriu bogat, din perspectiva căruia privește altfel pianistica romantică. Dar muzica lui Liszt este totuși mai mult decât un refugiu în lumea primei tinereți, iar dramatismul abordării o determină pe interpretă să depășească capcanele sau „frânele” de înțelegere parțială, din partea dirijorului coreean. Izolată în „singurătatea alergătorului de cursă lungă”, Luiza Borac domină discursul concertant, impresionându-și ascultătorii.

Pentru a le oferi o consolare față de spectacolul pianistic intens, cele două bisuri au adăugat muzicii lui Liszt comentariile unor lieduri de Schubert. Înțelegerea olimpică a marelui romantic ni-l dezvăluie capabil a depăși excesul tehnicii prin meditația poetică la care, ca și urmașii săi, a avut cale de pătrundere. Luiza Borac, amintindu-și de maestrul studiilor universitare, Gabriel Amiraș, și el un lisztian convins, retrăiește astfel trecutul pășind pe calea evoluțiilor spre noi și noi realizări potrivite personalității sale.